
ԿԻՄԵՐԱ–ՍԿՅՈՒԹԱԿԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԸՆԴՀԱՆՐՈՒԹՅԱՆ
ԴՐՍԵՎՈՐՈՒՄՆԵՐԸ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀՈՒՄ
(Ըստ հնագիտական տվյալների)

ԳԱՐԵԳԻՆ ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ

Հնագիտական ուսումնասիրություններում վաղուց տեղ է գտել այն միտքը, որ Այսրկովկասի մ. թ. ա. VII–VI դդ. մշակույթում դիտվում են երեք բաղադրիչ տարրեր՝ տեղական, ուրարտական և սկյութական: Այս կարծիքին էին Բ. Բ. Պիոտրովսկին¹ և նրա հետևորդները: Հիշյալ թեզի կողմնակիցներից Հ. Ա. Մարտիրոսյանը հետազայում որոշ չափով վերանայում է այդ տեսակետը՝ համարելով, որ Հայաստանի մ. թ. ա. VII–VI դդ. մշակույթում ի հայտ են գալիս երկու բաղադրիչներ՝ տեղական (արևելահայկական) և ուրարտական: Մինևույն ժամանակ նկատվում են սերտ մշակութային կապեր սկյութական ցեղախմբերի հետ²:

Քանի որ նախկինում կիրառված առանձին իրերի ընտրության սկզբունքը³ կարող է նպաստել միայն մշակութային առնչությունների պարզաբանմանը, ուստի մեր ուսումնասիրությունը սկսում ենք մշակութակազմից համալիրների առանձնացումից և հետազոտումից: Կիմերների և սկյութների թաղման ծեսերին բնորոշ առանձնահատկություններից են՝ ներթող/իջեցուկ թաղումները, որոնք քիչ չեն մեր տարածաշրջանի համաժամանակյա դամբանադաշտերում, մարդակերպ մահարձանի առկայությունը դամբանային համալիրի կազմում, կմախքի՝ մեջքի վրա ձգված դիրքը, մարդկանց զոհաբերությունները, ձիու և/կամ ձիասարքի տեղադրումը դամբարանում⁴: “Կիմերա-սկյութական” դամբարաններում այժմ փաստագրվել են մի շարք նոր հատկանիշներ. բարձր կամ ցածր հարթակի կամ ցանկապատի գոյության դեպքեր, հանդիպում են կոր պատ(եր)ով օժտված թաղման կառույցներ: Այստեղ քննարկվելու է նաև թաղման ծիսակարգի այնպիսի կարևոր բաղադրիչ, ինչպիսին աճյունի հանգչելատեղն է: Կենդանիների զոհաբերության

---

¹ Б. Б. Пиотровский. Археология Закавказья. Л., 1949, с. 115, 129; Ն ու յ ն ի՝ Кармир–Блур, I. Ереван, 1950, с. 12.

² А. А. Мартиросян. Армения в эпоху бронзы и раннего железа. Ереван, 1964, с. 291.

³ С. А. Есаян, М. Н. Погребова. Скифские памятники Закавказья. М., 1985, с. 19, 139 – 141.

⁴ G. Tumanyan. The Cimmerian–Scythian Sepulchres of the Armenian Highland.– Aramazd, V/2, 2010, pp. 189–191; G. Tumanyan. Cimmerians and Scythians in the Armenian Highland (Archaeological Formulation of the Problem).– Journal of Armenian Studies, № 2, 2016, pp. 30–32.

համակարգում ձիու հետ գրանցվել են շան/գայլի, առյուծի զոհաբերության մի շարք փաստեր:

Այսպես, ներթող “սկյութական” թաղումներ կատարվել են Արուճի, Արտաշավանի, Քարաշամբի, Լոռի բերդի և այլ դամբանադաշտերում:

Բարձր կամ ցածր հարթակի և ցանկապատ-միջնորմի կառուցումը պայմանավորված է դամբանախցի տվյալ հատվածը մյուսներից առանձնացնելու անհրաժեշտությամբ: Նման հարթակով են օժտված Խոտանոցի - 1, Լոռի բերդի - 4 կրոմլեխների, Կարճաղբյուրի -23 դամբարանի⁵, Ախլաթյանի - 3⁶, Խոջալիի - 2⁷, Հրաքոտ-Պերոժի Փոքր դամբանաբլուրի⁸, Մինգեչաուրի II և V դամբանաբլուրների⁹ թաղման սրահները: Ցանկապատ-միջնորմով են օժտված Ծովակի - 9, Անգեղակոթի - 1 – 3 դամբանաթմբերի թաղման խցերը¹⁰:

Կոր պատով են օժտված Լոռի բերդի - 4 կրոմլեխի¹¹ և - 111 դամբանի¹² թաղման սրահները, Կարճաղբյուրի - 1 դամբարանի (1977 թ. պեղումներ) թաղման խուցը¹³, Վարդենիսի հիմնահողային դամբանախուցը և Սևանի ավազանի որոշ այլ դամբարաններ¹⁴:

Սկյութական մշակույթին առնչվածությունը նաև կարող է հուշել մարդակերպ արձանների առկայությունը դամբանային համալիրի կազմում: Այս կոթողների ուսումնասիրությունը հնարավորություն է տալիս հայտնաբերել մարդկանց լո-

⁵ Օ. Խնկիկյան. Շիրակավանի մ. թ. ա. VII-VI դարերի դամբարանները.- Գիտական աշխատություններ, հ. II, Գյումրի, 1999, էջ 21:

⁶ Մ. Հ ա ս ր ա թ յ ա ն. Հնագիտական հետազոտություններ Սիսիանում.- Պատմահնագիտական ուսումնասիրություններ, Երևան, 1985, էջ 171:

⁷ К. Х. Кушнарёва. Ходжалинский могильник.- ИФЖ, 1970, № 3, с. 111.

⁸ А. А. Иессен. Из исторического прошлого Мильско-Карабахской степи.- Материалы и исследования по археологии СССР, № 125. М.-Л., 1965, с. 23.

⁹ Г. М. Асланов, Р. М. Ваидов, Г. И. Ионе. Древний Мингечаур (*այսուհետև*՝ Г. М. Асланов и др.). Баку, 1959, с. 92, 115.

¹⁰ Մ. Հ ա ս ր ա թ յ ա ն. նշվ. աշխ., էջ 174:

¹¹ С. Г. Деведжян. Лори-Берд, 1. Ереван, 1981, с. 59-60, рис. 21.

¹² Տեղեկությունը քաղել ենք Լոռի բերդի դամբարանադաշտի պեղումների վերաբերյալ Մ. Դնեջյանի ներկայացրած հաշվետվությունից Հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի գիտխորհրդի ժամանակ (2014 թ., ապրիլ):

¹³ А. О. Мнацаканян. Раскопки могильников у селения Атарбеян в Армянской ССР.- Краткие сообщения Института истории материальной культуры (*այսուհետև*՝ КСИИМК), вып. 60, 1955, с. 34, рис. 8,2; Բ. Ա. Կ ա ր ա պ ե տ յ ա ն. Հայաստանի նյութական մշակույթը մ. թ. ա. VI-IV դդ., Երևան, 2003, էջ 28:

¹⁴ А. О. Мнацаканян. Археологические находки в селении Басаргечар Армянской ССР. - КСИИМК, вып. 60, 1955, с. 39-40. Հ. Մնացականյանի կարծիքով, Հայաստանում հիմնահողային դամբանախցերի գոյությունը հնարավոր չէ կապել քարի բացակայության հետ:

կալ ընդհանրությունների միջև եղած կապերը, պարզել նրանց սփռման տարածաշրջաններն ու այլն¹⁵: Էթիոպյան թաղման համալիրներին բնորոշ են ուղղանկյուն և եռանկյուն պրիզմայաձև կամ բրգաձև մենաքարերը, մի քանի մետր բարձրությամբ կոթող-մահարձանները, որոնք տարածված են Հայաստանի վաղերկաթեդարյան դամբարանադաշտերում¹⁶: Ուրարտական մշակույթին բնորոշ են վերին մասում կորացող ուղղանկյուն պրիզմայաձև հուշակոթողները¹⁷: Էջմիածնի Մայր տաճարի բեմի տակ գտնված բազալտե կոթողը¹⁸ համադրվում է Չվարթնոցի և Ոսկերչուրի (Ճմին) նմանատիպ հուշակոթողներին, որոնք ուրարտական մշակույթի արգասիք են¹⁹: Քննարկվող տիպին է պատկանում նաև Կելիշինի ար-

¹⁵ Д. С. Раевский. Модель мира скифской культуры. М., 1985, с. 78, 140–142; В. А. Ильинская. Скифы и Кавказ (тезисы доклада).– Археологический сборник, вып. 23. Л., 1983, с. 56; Е. В. Антонова. Антропоморфная скульптура древних земледельцев Передней и Средней Азии. М., 1977, с. 6.

¹⁶ Ե. Լալայան. Հուղարկավորության և գերեզմանների զարգացումը Հայաստանում.– Տեղեկագիր ՀՄԽՀ գիտության և արվեստի ինստիտուտի, 1928, - 3, էջ 87–91, նկ. 4–6, նույնի՝ Դամբանների պեղումներ Խորհրդային Հայաստանում, Երևան, 1931, էջ 63–66, նկ. 14–16, Հ. Ա. Մարտիրոսյան. Ուշ բրոնզեդարյան բնակավայրեր և դամբարանադաշտեր, Երևան, 1969, էջ 23, Գ. Արեշյան, Հ. Միմնյան. ԵՊՀ-ի հայագիտական հետազոտությունների պրոբլեմային լաբորատորիայի 1975 թ. կատարած հնագիտական աշխատանքները.– “Բանբեր Երևանի համալսարանի”, 1976, № 1, էջ 287, Գ. Արեշյան. Շամիրամի հուշարձանախմբի սիստեմատիկ պեղումների տասնամյակը.– Հայկական ՄՍՀ-ում 1983–1984 թթ. դաշտային հնագիտական աշխատանքների արդյունքներին նվիրված գիտական նստաշրջան (այսուհետև՝ ԴՀԱԱ), զեկուցումների թեզիսներ, Երևան, 1985, էջ 13, Օ. Տ. Хнкикян. Syunik' During the Bronze and Iron Ages. Barrington, 2002, pp. 60, 65–66; Գ. Թումանյան. Հայաստանի ուշբրոնզեդարյան դամբարանների կառուցվածքը.– ՊԲՀ, 2003, № 1, էջ 177–179, աղ. V,2, Ա. Քալանթարյան, Հ. Մելքոնյան. Հնագիտական աշխատանքները Հայաստանում 1990–2003 թթ. (հիմնական արդյունքները), Երևան, 2005, էջ 55:

¹⁷ F. W. K. Ф n i g. Handbuch der chaldischen Inschriften, T. II. Graz, 1957, S. 250–260, Taf. 119–121; Գ. Ա. Ղափանցյան. Ուրարտուի պատմությունը, Երևան, 1940, էջ 142:

¹⁸ Ակնարկ հայ ճարտարապետության պատմության, Երևան, 1964, նկ. 38:

¹⁹ Г. А. Тирацян. К вопросу о градостроительной структуре и топографии древнего Валаршапата.– ИФЖ, 1977, № 2, с. 84; Т. Ц з г ь з. Altintepe, II. Tombs, storehouse and ivories.– Търк Тarih Kurumu Yaymlarından, V Seri, № 27. Ankara, 1969, pp. 70–71, 73–74, fig. 29–33, pl. XXVI, XXVII.

ձանագրակոթողը²⁰, իսկ Թոփրակ կալեում գտնված մի կնքադրոշմ պատկերում է համանման երեք կոթողների առջև կատարվող ծիսական արարողությունը²¹:

Մարդակերպ տուֆե մահարձան է հայտնաբերվել Լոռի բերդի դամբարանադաշտի - 63 դամբարանի 2-րդ խցում (աղ. I, 1)²²: Ենթադրվում է, որ Մեծամորում²³, Շավարշավանում²⁴ և Հայկաջրում²⁵ հայտնաբերված մարդակերպ քարե կուռքերը սկզբնապես կանգնեցված են եղել դամբարանների վրա: Լոռի բերդում գտնված մահարձանը, որն ըստ Ս. Դեռյանի, Հայաստանի մ. թ. ա. I հազարամյակին բնորոշ քանդակագործության նմուշներից է, «համեմատվում է նաև ուշ ուրարտական և սկյութական մարդակերպ արձանների հետ, թվագրվում է մ. թ. ա. VII-IV դարերով»²⁶: Սկյութական համարվող նման մահարձաններ են հայտնի Վրաստանում²⁷, Հյուսիսային Կովկասում, Սև ծովի ավազանում (աղ. I, 2) և այլուր²⁸: Սկյութական

²⁰ M. Salvini. La civiltà dell'Urartu. - Le Scienze: edizione italiana di Scientific American, num. 204, an. XVIII, vol. XXXV. Milano, 1985, p. 78.

²¹ Б. Б. Пиотровский. Ванское царство (Урарту). М., 1959, с. 228, рис. 73; Կ. Լ. Հովհաննիսյան. Ուրարտական ճարտարապետությունը. - Հայկական ճարտարապետության պատմություն, հ. 1, Երևան, 1996, էջ 174:

²² Ս. Դեռյան. Լոռի բերդի 1989-1990 թթ. պեղումների արդյունքները. - ԴՀԱԱ, 1991, էջ 40-41, Հին Հայաստանի ոսկին (մ. թ. ա. III հազարամյակ - մ. թ. XIV դար), Երևան, 2007, էջ 138-139, նկ. 41; J. Santrot (direct.). Arménie. Trésors de l'Arménie ancienne. Paris, 1996, pp. 116, 127, 160; S. Devdjan. Stone Stelae in the Burial Ground of Lori Berd. - Aramazd, IV/2, 2009, p. 146, fig. 1,1; tab. V.

²³ Է. Վ. Խանգադյան, Կ. Հ. Մկրտչյան, Է. Ս. Պարսաճյան. Մեծամոր, Երևան, 1973, էջ 135, նկ. 137-141:

²⁴ С. А. Есаян. Древняя культура племен Северо-Восточной Армении. Ереван, 1976, с. 222, 229, рис. 146,1.

²⁵ Հ. Պետրոսյան, Ժ. Խաչատրյան, Ա. Փիլիպոսյան, Հ. Հակոբյան, Վ. Սաֆարյան, Լ. Կիրակոսյան. Արցախի Տիգրանակերտի և շրջակայքի հնագիտական հետազոտության առաջին արդյունքները. - Հին Հայաստանի մշակույթը, XIV, Երևան, 2008, էջ 189:

²⁶ Ս. Դեռյան. Քարե պաշտամունքային արձանները Լոռի բերդի դամբարանադաշտում. - ԴՀԱԱ, 1996, էջ 21-22:

²⁷ G. Mehnert. Skythika in Transkaukasien. Reiternomadische Sachkultur im archäologischen Fundkontext. Wiesbaden, 2008, S. 88-89, 137, Taf. 95,12,13; В. А. Ильинская, А. И. Тереножкин. Скифия VII-IV вв. до н.э. Киев, 1983, с. 76, рис. 1-4; В. С. Ольховский, И. Н. Храпунов. Крымская Скифия. Симферополь, 1990, с. 54.

²⁸ Н. М. Бокеев, В. С. Ольховский. Раннескифский курган на днепровском Правобережье. - «Российская археология», 1994, № 2, с. 157-160, рис. 4; Е. В. Власова. Скифский рог. - Античное Причерноморье. Сборник статей по классической археологии. СПб., 2000, с. 51-52, рис. 1, 2; Н. Г. Елагина. Скифские антропоморфные стелы Николаевского музея. - «Советская археология» (այսուհետև՝ СА), 1959, № 2, с. 187.

կոթողային քանդակագործությունը կոչված էր մեծարելու հերոսացված նախնիներին²⁹:

“Կիմերա-սկյութական” դամբարաններին բնորոշ է դիաթաղման եղանակը, որը տարբերակման ցուցիչ չի կարող ծառայել դրանց և տեղական (էթիունյան) թաղումների միջև: Առավել նպատակահարմար է հանգուցյալի կմախքի դիրքին անդրադառնալը: Ննջեցյալը մեջքի վրա ձգված դիրքով է հուղարկավորվել Գարդմանի Սարիթեփե բնակատեղի մշակութային շերտում բացված հիմնահողային դամբարանում³⁰: Նման դիրքով ամփոփված կմախքներ են հայտնաբերվել Խոջալիի, Ներքին Հոռաթաղի մ. թ. ա. VII–VI դարերով թվագրվող դամբարաններում, որոնցում առկա են նաև սկյութական թաղումներին բնորոշ արտեֆակտներ³¹: Գետարեկի դամբանադաշտի - 42 սալարկղում և Չինարիի (Ղարաբուլաղի) - 5(91) դամբանաբլրում դիակներն ամփոփված են եղել մեջքի վրա ձգված դիրքով³²: Հիշյալ դիրքն է արձանագրվել Գավառի որոշ դամբանադաշտերում³³:

Թաղման ծիսակարգի կարևոր բնութագրիչներից է աճյունի հանգչելատեղը: Սկյութական որոշ դամբարաններում հայտնաբերված տաշտաձև զետեղարանները համարվում են դիակալներ: Նման դիակալ է հայտնաբերվել Օշականի - 25 դամբարանում, որտեղ թաղված 27 ննջեցյալներից յուրաքանչյուրի կմախքի մոտ կամ ոսկորների տակ հայտնաբերվել է միննույն կավե սարկոֆագի մեկ բեկորը: Այդ բեկորների հիման վրա հաջողվել է վերականգնել կավե դագաղը³⁴: Ենթադրվում է, որ մարդիկ զոհվել են միաժամանակ, ռազմական ընդհարման հետևանքով: Բոլոր ննջեցյալներն ամփոփված են նստած վիճակում և յուրաքանչյուրի հետ ուղեկցող գույք է տեղադրված³⁵: Կավե դագաղներ են գտնվել Միջագետքում՝ Ա-

²⁹ П. Н. Шульц, Скифские изваяния Причерноморья.– Античное общество. Труды конференции по изучению проблем античности. М., 1967, с. 228; В. Г. Петренко. Скифская культура на Северном Кавказе.– Археологический сборник, вып. 23. Л., 1983, с. 47.

³⁰ Д. Ж. А. Халилов. Археологические находки “скифского” облика и вопрос о “Скифском царстве” на территории Азербайджана.– Проблемы скифской археологии. М., 1971, с. 183–187.

³¹ Извлечение из отчета Э. А. Реслера о раскопках, произведенных им в Елизаветпольской губернии.– Отчет Императорской археологической комиссии (այսուհետև՝ – ОИАК) за 1897 год. СПб., 1900, с. 150–160; Յ. Լ. Ասրյան. Հնագիտական նորոյթներ Լեռնային Ղարաբաղում.– ՊԲՀ, 1973, № 2, էջ 297–298:

³² А. А. Ивановский. По Закавказью.– Материалы по археологии Кавказа, вып. VI, 1911, с. 116, 158.

³³ Ե. Լալայեան. Նոր-Բայազետի գաւառ կամ Գեղարքունիք.– “Ազգագրական հանդէս”, XIV, Թիֆլիս, 1906, - 2, էջ 7, 20, նկ. 1:

³⁴ С. А. Есаян, А. А. Калантарян. Ошакан, I. Ереван, 1988, с. 69–70.

³⁵ С. А. Есаян, А. А. Калантарян. Նշվ. աշխ., էջ 69:

շուրում, Մերկեզում, Ուրում³⁶: Լոգարանի ձև ունեցող նման մետաղյա տաշտեր³⁷ հայտնաբերվել են Ջիվիեում և Ջինջիրլիում³⁸: Ուրի դամբարաններից երկուսում կանանց դիակները զետեղված են եղել բրոնզե դագաղներում: Ուրի հիշյալ թաղումները և Մերկեզի, Ջիվիեի ու Ջինջիրլիի դիակալները Ռ. Բարնետը թվագրում է մ. թ. ա. 600 թ.³⁹: Մոտավորապես նույն ժամանակաշրջանով կարելի է թվագրել նաև Օշականի - 25 դամբարանը: Վարդենիսի դամբարանում հիմնական ննջեցյալի դին հանգչել է փայտե «տապանի վրա»⁴⁰: Վիթխարի եղննու բնից պատրաստված սարկոֆագ է գտնվել Պազիրիկի (Ալթայ) հոչակավոր դամբարանարանում⁴¹:

Հայաստանի մ. թ. ա. VIII դ. վերջ – VI դարերով թվագրվող դամբարաններում զգալի է բազմամարդ թաղումների քանակը: Գուգարքի, Սևանի ավազանի և Սյունիքի դամբարանադաշտերի ուսումնասիրությամբ կարելի է եզրակացնել, որ մի շարք դեպքերում հուղարկավորություններն ուղեկցվել են մարդկանց զոհաբերություններով⁴²: Մարդկանց զոհաբերություններ են առկա Լոռի բերդի -94 դամ-

³⁶ L. Woolley. Excavations at Ur. London, 1963, p. 246, pl. 32; R. D. Barnett. The Treasure of Ziwiye.– Iraq, XVIII, 1956, p. 116; C.K. Wilkinson. More Details on Ziwiye.– Iraq, XXII, 1960, p. 213.

³⁷ Ըստ Ռ. Բարնետի, Ջիվիեի «դիակալը» պատրաստված է պղնձից (R. D. Barnett. Նշվ. աշխ., էջ 116): Սակայն, Չ. Վիլկինսոնի հրատարակած մետաղագրական վերլուծության արդյունքներից պարզ է դառնում, որ Ջիվիեի զետեղարանը, որի մեջ էլ գտնվել է «գանձը», պատրաստված է բրոնզից (անագի պարունակությունը՝ 5%)։ տե՛ս C. K. Wilkinson. Նշվ. աշխ., էջ 213:

³⁸ R. D. Barnett. Նշվ. աշխ., էջ 111, 114, 116, աղ. XV: Անշուշտ, պատահական չէ, որ հենց Ջինջիրլիում են գտնվել հեծյալ ռազմիկների հայտնի պատկերաքանդակները: Չիավոր նետաձիգներից մեկի գոտուն սուր է կապված, նա աջ ձեռքով աղեղ է բռնել, ձախով՝ մարդու գանգ, իսկ մյուսի ձախ ուսը պաշտպանված է կլոր վահանով, ուսի ետևում էլ կապարճ է պատկերված. տե՛ս A. I. Ivantchik. Kimmerier und Skythen. M., 2001, S. 270,24; 271, Abb. 134,1,2.

³⁹ R. D. Barnett. Նշվ. աշխ., էջ 114–116, աղ. XVI, XVII:

⁴⁰ А. О. Мнацаканян, Г. А. Тирацян. Новые данные о материальной культуре древней Армении.– «Известия общественных наук» (այսուհետև՝ ИОН), 1961, № 8, с. 69; А. О. Мнацаканян. Археологические находки в селении Басаргечар, с. 40, рис. 12.

⁴¹ E. A. Golomshtok, M. P. Griaznov. The Pazirik Burial of Altai.– American Journal of Archaeology, vol. 37, № 1, 1933, pp. 34–35, fig. 4, pl. I.

⁴² Մ. Դևեջյան. Լոռի բերդ, II (միջին բրոնզ), Երևան, 2006, էջ 85, Ե. Լալայեան. Պեղումներ Նոր-Բայազետի գաւառում 1908 թուին.– «Ազգագրական հանդես», XIX, Թիֆլիս, 1910, - I, էջ 68; А. А. Мартиросян. Раскопки в Головино. Ереван, 1954, с. 110. Ժամանակին Բ. Բ. Պիոտրովսկին սեպագիր աղբյուրների տեղեկությունների հիման վրա եկել է այն եզրակացության, որ կիմերա-սկյութական արշավանքներն Առաջավոր Ասիայի ժողովուրդների համար կործանարար հետևանքներ են ունեցել (Б. Б. Пиотровский. Урарту. Древнейшее

բանաբլուրի ներթող թաղումում, Գավառի որոշ դամբարաններում՝ Պատաշարի - 2, 3, Արծվաքարի “Աղբրի գլուխ” դամբարանադաշտի (1905 թ.) - 1-3, 6 և 1908 թ. պեղված - 1, 2, 5 դամբարաններում, Նորատուսի -21 և Սևանի ավազանի այլ դամբարաններում: Նույն երևույթի մասին կարելի է խոսել Սյունիքի մի խումբ դամբարանների առնչությամբ:

“Կիներա-սկյութական թաղումների համար հարկ է առանձնացնել այլ էական բնութագրիչներ ևս՝ կապված կենդանիների զոհաբերության հետ: Առաջինը ձիու և/կամ ձիասարքի տեղադրումն է դամբարանում: Ձիերի զոհաբերության փաստեր են արձանագրվել Արտաշավանի - 3, 6, Լոռի բերդի - 1, 2, 4, 56, 62, 111⁴³, Դմանիքի - 4 դամբարաններում, Գեղարքունիքում՝ “Պատաշարի” - 2 և Արծվաքարի “Աղբրի գլուխ” - 1⁴⁴, Աստղաձորի - 1-3⁴⁵, Վարդենիսի, Սևանի ավազանի այլ թաղումներում⁴⁶, Խոջալիի - 2 դամբարանաբլուրում, Գետաբեկի - 33, 56 և այլ դամբարանային համալիրներում: Այս բոլոր դամբարաններում մահացած հեծյալ ռազմիկներ են ամփոփվել:

Ձին ձիասարքի հետ է ամփոփված Արտաշավանի - 6, Շիրակավանի - 67, 122, Վանաձորի, Լոռի բերդի - 1, 2, 4, 56, 62, 111, Պատաշարի - 2, Աստղաձորի - 2, Գետաբեկի - 56 և այլ դամբարաններում, իսկ Գուսանագյուղի, Կուրթանի, Նորատուսի - 21, 22, Աստղաձորի, Կարճաղբյուրի - 27, 28, Սողբի, “Ջոջ դար”-ի և այլ դամբարաններում առկա է միայն ձիասարքը:

Ձիու և մարդու համատեղ թաղումների զգալի ավելացումը, որը նշանավորում է թաղման ձևում փոփոխությունների նոր փուլ⁴⁷, հավանաբար, կապված է էթնիկական նոր խմբերի ներխուժման հետ:

государство Закавказья. Л. 1939, с. 30): Այս կապակցությամբ հարկ ենք համարում մեջբերել նաև այն ենթադրությունը, որ սկյութների Պյատիգորյեի տարածաշրջանում հայտնվելը ուղեկցվել է տեղական ազգաբնակչության զանգվածային ոչնչացմամբ: Տեղաբնիկների թվաքանակի զգալի անկման վերաբերյալ հիշյալ կարծիքը հիմնված է նախկին մի խումբ բնակատեղիների կենսագործունեության դադարեցման վարկածին (Н. М. Егоров. Могильник скифского времени близ г. Минеральные Воды.– КСИИМК, вып. 58, 1955, с. 61):

⁴³ Մ. Հ. Դ և Ե ջ ա ն. Լոռի բերդի 1989-1990 թթ. պեղումների արդյունքները, էջ 40, ն ու լ յ ն ի՝ Some Urartian Objects from the Tombs of Lori Berd.– Aramazd, V/2, 2010, p. 76.

⁴⁴ Ե. Լ ա լ ա յ Ե ա ն. Նոր-Բայազետի գաւառ կամ Գեղարքունիք, էջ 8, 18, ն ու լ յ ն ի՝ Հուղարկավորության և գերեզմանների զարգացումը Հայաստանում, էջ 91-93, ն ու լ յ ն ի՝ Դամբարանների պեղումներ Խորհրդային Հայաստանում, էջ 84-86:

⁴⁵ Հ. Հ. Մ ն ա ց ա կ ա ն յ ա ն. Բրնզեդարյան անասնապահության զարգացումը Սևանի ավազանում. – Նյութեր Հայաստանի գյուղատնտեսության և գյուղացիության պատմության, հ. I, Երևան, 1964, էջ 232, ն ու լ յ ն ի՝ О двухцветной керамике Лчашена.– ИОН, 1957, № 5, с. 109.

⁴⁶ А. А. М а р т и р о с я н. Раскопки в Головино, с. 99.

⁴⁷ Նույն տեղում, էջ 99; И. Алиев. О скифах и скифском царстве в Азербайджане.– Переднеазиатский сборник, III. М., 1979, с. 5-7.

Քննարկվող դամբարաններում հողարկավորումներն ուղեկցվել են նաև շան/գայլի զոհաբերությունով: Շան կամ գայլի կմախքներ են գտնվել Արուճի - 4, Արտաշավանի - 3, Լոռի բերդի - 1, Դմանիքի - 4 և այլ դամբարաններում: Ձիու և շան/գայլի համատեղ զոհաբերություններ են կատարվել Արտաշավանի -3, Լոռի բերդի - 1, Դմանիքի - 4 և այլ դամբարաններում: Լոռի բերդի - 56 դամբարանում գտնվել են 2 առյուծի ատամներ⁴⁸:

Այժմ անդրադառնանք «կիմերա-սկյութական» դամբարաններում դրված իրերին: Նախկինում առանձնացված արտեֆակտերի ցուցակին (սկյութական նետասլաքներ, ակինակներ, «սկյութական տիպի» մարտական քլունգաձև կացիներ, ձիու հանդերձանքի մասեր, «կենդանական ոճով» զարդարանված իրեր, անձնական գործածության առարկաներ, այլ արտեֆակտեր) հավելել ենք կախօղակով սրոցաքարերը, կոր դանակները, դաշույնները, նիզակները և այլ իրեր: Հիմնվելով դամբարաններում առկայության փաստերին՝ հիշյալ ցանկը կարելի է համալրել ոսկրե կամ բրոնզե խողովակներով, մետաղյա մանյակներով, կրկնաձալ ապարանջաններով և պերճանքի այլ առարկաներով:

Այսպես, Արագածոտնում բրոնզե եռաթև նետասլաքներ ու երկաթե դանակներ են հայտնի Օշականի - 1 և - 25 դամբարաններից⁴⁹, Արուճի - 4 դամբարանաբլուրի վերին թաղումից, որտեղ առկա են նաև կախօղակով սրոցաքար ու ոսկրե խողովակ (աղ. II), իսկ Արտաշավանի դամբարաններում գտնվել են երկաթե դանակներ, նիզակ, դաշույնի գոտեկապ, կախօղակով սրոցաքար և բրոնզե մանյակ⁵⁰: Շիրակում երկաթե նիզակներ, դանակներ և կախօղակով սրոցաքարեր են հայտնաբերվել Գուսանագյուղի «հեծյալ ռազմիկի» (աղ. III, 1, 3-5)⁵¹, Շիրակավանի II դամբարանադաշտի - 123⁵² դամբարաններում, իսկ Գյումրիի - 8, 10⁵³ դամբարաններում

⁴⁸ Պահպանվել են մի առյուծի ստորին ծնոտը՝ լրիվ ատամնաշարով և մեկ այլ առանձնյակի ատամը. տե՛ս Ս. Կ. Մեժլումյան. Լոռի-բերդի դամբարանադաշտի հնեակենդանաբանական նյութը (1989–1990 թթ.). – ԴՀԱԱ, 1991, էջ 45; S. Devedjyan. Some Urartian Objects from the Tombs of Lori Berd, p. 84.

⁴⁹ Ս. Հասրաթյան. Դամբարանների պեղումներ Օշական և Աղավնատուն գյուղերի մերձակայքում. – Պատմա-հնագիտական ուսումնասիրություններ, Երևան, 1985, էջ 210, աղ. 4, դ, ե; С. А. Есаян, А. А. Калантарян. Նշվ. աշխ., էջ 72, 74, աղ. LII, 1-9, 11-14:

⁵⁰ Պ. Ալետիսեան, Ն. Ենգիբարեան, Գ. Սարգսեան. Հայաստանի նորայայտ հնագիտական յուշարձանները (Արտաշատի դամբարանադաշտ). – «Հանդես ամսօրեայ», 1998, էջ 211–214, 224, աղ. 2, 5-8, 12, 16, 2, 7, ԺԳ, 2, 3, 14, ԺԴ, 14, 15:

⁵¹ Գ. Թումանյան. Գուսանագյուղի դամբարանը հին հայկական մշակույթի սկզբնավորման համատեքստում. – Հին Հայաստանի պատմության և մշակույթի հարցեր, Երևան, 2001, էջ 20, 26:

⁵² Ռ. Մ. Թորոսյան, Օ. Ս. Խնկիկյան, Լ. Ա. Պետրոսյան. Հին Շիրակավան, Երևան, 2002, էջ 129–130, աղ. LXXXIII, LXXXIV:

սրոցաքարը բացակայում է: Երկաթե նիզակ է դրված եղել նաև Գյումրիի - 6 և "ԽՈԶՈՒՓՈՒՌ տՏրՅ" տեղանքի - 4 դամբաններում: Տավուշում կախօղակով սրոցաքար, տարբեր խողովակներ, մանյակներ, նիզակներ, դաշույններ և երկաթե կոր դանակներ են գտնվել Բերդի⁵⁴, Աստղիբլուրի⁵⁵ և Իջևանի⁵⁶ դամբարաններում: Վարածնունդի դամբանադաշտի կրովեխներում, համատեղ են հանդես գալիս բրոնզե խողովակները, մանյակները, կախօղակով սրոցաքարերը, երկաթե կոր դանակները, դաշույններն ու նիզակները⁵⁷: Տաշիրում երկաթե նիզակների և կոր դանակների հետ բրոնզե եռաթև սկյութական նետասլաք է հայտնաբերվել Մակարաշենի դամբարաններից մեկում: Սկյութական նետասլաքներ, երկաթե դաշույններ ու նիզակներ են հայտնաբերվել Լոռի բերդի - 56 դամբարանի 2-րդ խցում, երկաթե կոր դանակներ, բրոնզե մանյակներ և փոքրիկ խողովակներ - 2 դամբանաբլրի ներթող թաղումում⁵⁸: Ակների դամբանադաշտում հայտնաբերվել են երկաթե և բրոնզե մանյակներ, սկյութական նետասլաք, երկաթե նիզակներ, դաշույններ, կոր դանակներ, սրոցաքար⁵⁹: Շեյթան դաղի, Ախթալայի, Մուսիերիի որոշ դամբաններում երկաթե նիզակները, դաշույններն ու դանակները համակցվում են կախօղակով սրոցաքարերի, բրոնզե մանյակների և եռաթև կամ երկթև սկյութական նետասլաքների հետ⁶⁰: Երկաթե նիզակներ, դաշույն, կոր դանակ, սկյութական բրոնզե նետասլաք, բրոնզե խողովակներ են գտնվել Ղաչադա-

⁵³ А. А. Мартиросян. О древнем поселении и могильнике близ Лениакана. – КСИИМК, вып. 55, 1954, с. 110–111, 114, рис. 45, 1, 5.

⁵⁴ С. Е с а я н. Могильник раннеармянского времени в поселке Берд Шамшадинского района. – ИФЖ, 1969, № 4, с. 287–291, таб. II, 1-16; III, 10.; *Ն ու յ ն ի*՝ Древняя культура племен Северо-Восточной Армении, с. 156–158.

⁵⁵ С. А. Е с а я н. Астхилбурский могильник. – «Вестник общественных наук» АН АрмССР, 1968, № 6, с. 85, 87, 88, таб. II, 1; IV, 1, 2, 5-7, 16-18.

⁵⁶ А. А. Мартиросян. Армения в эпоху бронзы и раннего железа, с. 277; С. А. Е с а я н. Археологические находки близ поселка Иджеван. – ИОН, 1961, с. 73–74, 78, 80–82, рис. 1, 2, 9.

⁵⁷ А. О. М н а ц а к а н я н. О раскопках могильников у села Головино (Армения). – КСИИМК, вып. XLVI, 1952, с. 65–67, рис. 14, 1-5; А. А. М а р т и р о с я н. Армения в эпоху бронзы..., с. 270–272, 277, рис. 105, 1-6; 108, 7; *Ն ու յ ն ի*՝ Раскопки в Головино, с. 32–41, таб. I, 7, 11; II, 1, 2; III, 1; VIII, 7, 8; XIII, 5, 6, 8, 11, 12, 16, 27, 33, 40; XV, 7, 12, 13; XVI, 1, 5-13.

⁵⁸ Մ. Դ ն ե ջ յ ա ն. Լոռի բերդի 1989–1990 թթ. պեղումների արդյունքները, էջ 40; С. Г. Д е в е д ж а н. *Ն շ Վ. ա շ իւ*, էջ 60–64, աղ. XXIII, 3, 5, XXIV, 1, XXV, 14:

⁵⁹ Н. Я. М а р р. Производство археологических раскопок в Армении. – ОИАК за 1893 год. СПб., 1895, с. 36; Е. С. Т а к а й ш в и л и. Производство археологических раскопок в Тифлисской губ. – ОИАК за 1894 год. СПб., 1896, с. 14–15; А. А. М а р т и р о с я н. Раскопки в Головино, с. 10, 49, таб. XVII, 5-10.

⁶⁰ J. de M o r g a n. Mission scientifique au Caucase, I. Paris, 1889, pp. 51–53, 59–60, 69–71, 100, 131–135, fig. 12–14, 18, 26, 58, 121–126, 132–135.

նի դամբանաբլրի - 4 ներթող թաղումում⁶¹: Շոբոփորում հայտնի են Սիոնի քարարկղային դամբարանները, որոնցում գտնվել են երկաթե նիզակներ, դաշույն, կոր դանակներ, սրոցաքար, սկյութական տիպի նետասլաք⁶²: Բրոնզե զարդաբանված խողովակ, երկաթե կոր դանակներ և դաշույններ են հայտնաբերվել Սադախլույի դամբանադաշտում⁶³, իսկ սկյութական նետասլաքներ են ի հայտ եկել Իմիրիս գորայի - 4 դամբանաբլրի ներթող թաղումում⁶⁴: Պատմական Քուիշափոր գավառում նման իրեր են գտնվել Ղրմախևիսթավիի դամբաններում⁶⁵: Դմանիքում հայտնաբերվել են երկաթե նիզակներ, դաշույն և սուր⁶⁶: Քննարկվող հավաքածոյին Թռեղքում նմանություն է դրսևորում Բեշտաշենի դամբանադաշտի քարարկղային թաղումների գույքը⁶⁷: Մագազում երկաթե նիզակներ, դաշույն, կոր դանակներ, բրոնզե մանյակներ, խողովակներ և եռաթև սկյութական նետասլաքներ են գտնվել Ջրատատի կուր-արաքսյան դամբանաբլրի ներթող թաղումում⁶⁸: Բջնիի դամբանադաշտում գտնվել են երկաթե նիզակներ, բրոնզե մանյակներ և խողովակներ⁶⁹: Ջուգահեռներ են դիտվում Սևանի ավազանի դամբանադաշտերի թաղման նյութերում⁷⁰: Կարճադրյուրի դամբարաններում հայտնաբերվել են երկաթե նիզակներ, կոր դանակներ, դաշույն և սկյութական նետասլաքներ⁷¹: Շովակի դամբարանադաշտում գտնվել են բրոնզե և երկաթե դաշույններ, սրեր, մանյակներ, խողովակներ, իսկ Վարդենիսի հիմնահողային դամբարանում հայտնաբեր-

⁶¹ А. А. Мартыросян. Раскопки в Головино, с. 15.

⁶² Մ. Թեյնաճյ, օ. Յօղւրճյ. Խօնօս արժեւոլոգօւրօ ժեղլեւո. տոլօօսօ, 1981, թՅ. 77–104, Նճ. 25, 4, 5, 28, 5, 30, 1, 34, 3, 4.

⁶³ J. de Morgan. Նշվ. աշխ., էջ 75, 95, 123, նկ. 43, 102:

⁶⁴ Отчет Квемо Картлийской археологической экспедиции (1965–1971 гг.). Под ред. А. Джавахишвили, О. Джапаридзе. Тбилиси, 1975, с. 162, 211, рис. 60, 1-9.

⁶⁵ ՆԺՐՏԹՅՅՅՅՅՅՅՅՅՅՅՅ (Րյեդ.). Ըրժճեյցօստալցօս արժեւոլոգօւրօ ժեղլեւո. տոլօօսօ, 1980, թՅ. 108, 112, 114–115, 120–124, 129–130, 161, 180–181, Նճ. 86, 94, 102, 105, 106, 116, 155, 178, Սճ. IX, XII, XIV–XVI, XXIII, XXX.

⁶⁶ А. А. Мартыросян. Раскопки в Головино, с. 51–52.

⁶⁷ Б. А. Куфтин. Археологические раскопки в Триалети, I. Тбилиси, 1941, с. 44–45, рис. 41–43.

⁶⁸ А. О. Мнацаканян, Г. А. Тирацян. Նշվ. աշխ., էջ 71–72, ՅՄ. 1; Г. А. Тирацян. Культура древней Армении. VI в. до н.э.–III в. н.э. (по археологическим данным). Ереван, 1988, с. 32, 42–47, рис. 11, 14.

⁶⁹ А. О. Мнацаканян, Г. А. Тирацян. Նշվ. աշխ., էջ 73; А. А. Мартыросян. Раскопки в Головино, с. 54.

⁷⁰ Ե. Լալայեան. Նոր-Բայազետի գաւառ կամ Գեղարքունիք, էջ 18–20, նոլյնի՝ Պեղումներ Նոր-Բայազետի գավառում 1908 թուին, էջ 65–68, Ն. Գ. Ենգիբարյան. Ուրարտական դամբարաններ Նորատուից.– ԴՀԱԱ, 1991, էջ 67:

⁷¹ Ի. Ա. Կարապետյան. նշվ. աշխ., էջ 28, Օ. Խնկիկյան. Պեղումներ Տանձավեր և Շիկահող գյուղերում.– ՊԲՀ, 1975, № 2, էջ 245:

վել են երկաթե նիզակներ, դաշույն և բրոնզե խողովակներ⁷²: Սյունիքում՝ Հարժիսում և Խնածախում, հայտնաբերվել են կախողակով սրոցաքարեր, սկյութական եռաթև նետասլաք, դաշույններ, երկաթե նիզակներ, կոր դանակ և այլն: Կախողակով սրոցաքարեր են գտնվել նաև Ախլաթյանի «Ջաղացի գլուխ» և «Դուլայի» դամբանադաշտերում, Անգեղակոթի - 2 դամբարանում, իսկ նիզակներ ու երկաթե դանակներ՝ «Ջաղացի գլխի» - 1-3 և Անգեղակոթի - 2 դամբաններում⁷³: Արցախում երկաթե կոր դանակ, սրոցաքար, սկյութական եռաթև նետասլաքներ են հայտնաբերվել Ներքին Հռոաթաղում, իսկ վերջիններիս հետ նաև բրոնզե և երկաթե նիզակներ, բրոնզե դաշույններ՝ Գետաբեկի դամբանադաշտերում⁷⁴: Փայտակարանում բրոնզե եռաթև սկյութական նետասլաք և երկաթե կոր դանակներ են հայտնի Հրաքոտ-Պերոժ գավառից (Փոքր դամբանաբլուր): Ուտիքում կախողակով սրոցաքարեր, երկաթե նիզակներ, դաշույններ, կոր դանակներ, բրոնզե եռաթև նետասլաքներ են գտնվել Մինգչաուրի թաղումներում⁷⁵ և Գարդմանում (Սարիթեփե)⁷⁶: Նորշունթեփեում հայտնաբերվել են երկաթե նիզակներ և կոր դանակներ⁷⁷: Սկյութական նետասլաքներ են գտնվել Ամասիայի մարզի դամբաններում⁷⁸:

«Կիմերա-սկյութական» համալիրներին հատկանշական են նաև ասպանդակաձև ծայրերով լկամները, բոլորատեգերը, գուրգերը, բրոնզե գոտիները, մետաղյա և քարե թասերը և այլն: Այսպես, Հայկական լեռնաշխարհի հուշարձաններից ասպանդակաձև վերջավորություններով բրոնզե լկամներ են հայտնաբերվել Գուսանագյուղում (աղ. III, 6), Նորշունթեփեում, Իմիրլերում⁷⁹: Ուսումնասիրողները

⁷² Ե. Լ ա լ ա յ ա ն. Դամբանների պեղումներ Խորհրդային Հայաստանում, էջ 107-113; А. О. М н а ц а к а н я н. Археологические находки в селении Басаргечар, с. 40, 42-43, рис. 14, 1-3.

⁷³ Օ. Ս. Խ ն կ ի կ յ ա ն. Դամբարանների պեղումներ Հարժիս գյուղում.- Հնագիտական աշխատանքները Հայաստանի նորակառույցներում, I, Երևան, 1993, էջ 98, 101, աղ. XCVII, 1, XCVIII, 5, 7-9, 12, ն ու յ ն ի՝ Պեղումներ Գորիսի շրջանում.- ՊԲՀ, 1985, № 3, էջ 168, 170, աղ. II, 8, ն ու յ ն ի՝ Syunik During the Bronze and Iron Ages, pp. 91, 251, pl. XC, 1-3, 11; Մ. Հ ա ս թ ա թ յ ա ն. Հնագիտական հետազոտություններ Միսիանում, էջ 169-174:

⁷⁴ Յ ու Ն. Ս ս թ ա թ յ ա ն. նշվ. աշխ., էջ 297-298, ն ու յ ն ի՝ Нагорный Карабах в эпоху поздней бронзы и раннего железа (II-I тыс. до н.э.). Степанакерт, 1999, с. 23-24; А. А. И в а н о в с к и й. Նշվ. աշխ., էջ 108, 116, 120, 133, 137, 146-147, 162, 186, աղ. III, 12-13, V, 1-3, 7-8, VIII, 35, 36:

⁷⁵ С. М. К а з и е в. Археологические раскопки в Мингечауре.- Материальная культура Азербайджана, I. Баку, 1949, с. 25, 27, 30, рис. 18, 21, справа; Г. М. А с л а н о в и др. Նշվ. աշխ., էջ 96, 117:

⁷⁶ Д ж. А. Х а л и л о в. Նշվ. աշխ., էջ 185, М. А. К а ш к а й, И. Р. С е л и м х а н о в. Из истории древней металлургии Кавказа. Баку, 1973, с. 104, 109-200, рис. 15, 184-187.

⁷⁷ А. I. I v a n t c h i k. Նշվ. աշխ., էջ 21-27, նկ. 4, 1, 2, 4, 10:

⁷⁸ V. Ü n a l. Zwei Gräber Eurasischer Reiternomaden im Nördlichen Zentralanatolien.- Beiträge der Allgemeinen und Vergleichenden Archäologie, № 4. München, 1982, S. 68, 81.

⁷⁹ V. Ü n a l. Նշվ. աշխ., էջ 68, նկ. 1, 4:

գտնում են, որ ձիասարքի նմանատիպ բաղադրամասերը բնորոշ են կիմերա-սկյութա-սակական մշակույթներին⁸⁰: Դրանք մ. թ. ա. VII–VI դարերում տարածվում են Ենիսեյ գետից մինչև Դանուբ⁸¹:

Երկաթե կամ բրոնզե բոլորատեղեր են դրված եղել Գուսանագյուղի (աղ. III, 2), Գյումրիի, Խոտանոցի, Ակների, Ախլաթյանի, Գետաբեկի, դամբարաններում: Մրանք, հիմնականում, ունեին կլոր սուր ծայր, թեթև ու կարճ էին նիզակներից⁸² և հարմար էին նետելու համար:

Հայկական լեռնաշխարհի սկյութական թաղումներում տեղադրվել են նաև բրոնզե, երկաթե և քարե գուրգեր, որոնք ռազմիկների զենքի մի տեսակն են կազմել: Գուրգեր են հայտնաբերվել Դեբեդի ավազանում (Ակների դամբարանադաշտ), Սևանի ավազանում (Սստղաձոր, Գավառ)⁸³, Արցախում (Արնշատ և Չինարիի - 5)⁸⁴, Ուտիքում (Մինգեչաուր):

Մինչ այժմ մենք քննության էինք առնում այն հավաքածուները, որոնք գտնվել են դամբարաններում: Սակայն վերը քննարկված առարկաների բազմաթիվ օրինակներ հայտնաբերվել են նաև հին բնակավայրերի պեղումներով, կան պատահական գտածոներ ևս: Այսպես, Հայկաբերդի (Չավուշթեփե) պեղումներով հայտնաբերվել են սկյութական նետասլաքներ և ձիասարքի մասեր⁸⁵: Շիրակավանի հին բնակավայրում հնագիտական աշխատանքների ժամանակ ի հայտ են եկել կոթառավոր բրոնզե նետասլաքներ, իսկ Գյումրիի հին բնակատեղում՝ երկաթե

⁸⁰ А. А. Иессен. К вопросу о памятниках VIII–VII вв. до н.э. на юге Европейской части СССР.– СА, XVIII, 1953, с. 52, 79–89; Ն ու յ ն ի ' Некоторые памятники VIII–VII вв. до н.э. на Северном Кавказе.– Вопросы скифо-сарматской археологии (по материалам конференции ИИМК АН СССР 1952 г.). М., 1954, с. 112, 118, рис. 7; А. И. Тереножкин. Киммерийцы. Киев, 1976, с. 149; С. А. Есаян, М. Н. Погребова. Նշվ. աշխ., էջ 89–92; М. Н. Погребова, Д. С. Раевский. Ранние скифы и Древний Восток. К истории становления скифской культуры. М., 1992, с. 204, 206, рис. 32, 6; А. Н. Бернштам. Основные этапы истории культуры Семиречья и Тянь-шаня.– СА, XI, 1949, с. 348–349, рис. 42; О. А. Вишневецкая, М. А. Итина. Ранние саки Приаралья.– Проблемы скифской археологии, М., 1971, с. 201, рис. 5, 1, 3–6 և այլն:

⁸¹ А. И. Тереножкин. Նշվ. աշխ., էջ 149, 192, նկ. 97, II, 27–29; А. А. Иессен. К вопросу о памятниках VIII–VII вв. до н.э., с. 89; А. П. Уманский. Случайные находки предметов скифо-сарматского времени в Верхнем Приобье.– СА, 1970, № 2, с. 169–170.

⁸² М. И. Артамонов. Киммерийцы и скифы. Л., 1974, с. 39.

⁸³ С. А. Есаян. Оружие и военное дело древней Армении. Ереван, 1966, с. 55–57, таб. X, 9–10.

⁸⁴ Н. В. Минкевич–Мустафаева. Об археологических находках из сел. Доланлар.– Материальная культура Азербайджана, I. Баку, 1949, с. 66–67, таб. VI, 6; А. А. Ивановский. Նշվ. աշխ., էջ 159, աղ. XV, 1, 2:

⁸⁵ A. Erzen. Çavuştepe, I. Ankara, 1978, res. 38, 41, 42, lev. XLV, XLVII.

կոր դանակ⁸⁶: Արգիշտիխինիլիում հայտնաբերվել են կախողակով սրոցաքարեր, երկաթե (կոր) դանակներ, բրոնզե եռաթև նետասլաքներ, երկաթե ակինակ⁸⁷: Արմավիրում գտնվել են երկաթե կոր դանակներ, սկյութական տիպի բրոնզե նետասլաքներ, բոլորատեգեր, ոսկրե ճարմանդներ և այտաճան (վերին եզրը՝ խոյազուխ, ստորին մասը՝ ոճավորված կճղակի տեսքով)⁸⁸: Թեյշեբահինի պեղումներում գտնվել են կախողակով սրոցաքարեր, սկյութական բրոնզե նետասլաքներ, երկաթե կոր դանակներ, սրբազան ծառի ոճավորված պատկերով զարդարանված բրոնզե գոտի և ձիասարքի խոյազուխ ճարմանդներ՝ պատրաստված բրոնզից ու եղջյուրից⁸⁹: Էրեբունիում հայտնաբերվել են երկաթե կոր դանակներ, բոլորատեգ և հարյուրից ավելի սկյութական տիպի նետասլաքներ⁹⁰: Կարճաղբյուր բնակավայրի ստորին շերտի պեղումներով ի հայտ է եկել սկյութական արխաիկ նետասլաք⁹¹: Նորաշենի ամրոցում գտնվել են կախողակով սրոցաքարեր, երկաթե կոր դանակներ, տեգեր, “քլունգաձև” կացնիկ, սկյութական տիպի բրոնզե նետասլաքներ⁹²: Աստղիբյուր ամրոցում ձեռք բերված արտեֆակտերից քննարկվող հարցի առնչությամբ հիշատակման են արժանի երկաթե կոր դանակները

⁸⁶ С. А. Есаян, М. Н. Погребова. *Նշվ. աշխ., էջ 29*: А. А. Мартиросян. О древнем поселении..., с. 108.

⁸⁷ А. А. Мартиросян. Аргиштихинили. Ереван, 1974, с. 145, 150, 157, 170, 172–173, рис. 89а, 1; 98, 108.

⁸⁸ Б. Н. Аракелян. О некоторых результатах археологического изучения Древнего Армавира.– ИФЖ, 1969, № 4, с. 171, 172, рис. 17; Г. А. Тирацян. Урартский Армавир (По данным археологических раскопок).– Культура Востока. Древность и раннее средневековье. Л., 1978, с. 111, рис. 6; Ն ը լ յ ի ՚ Armawir.– Revue des études Arméniennes, t. 27. Paris, 1998–2000, p. 248, fig. 58. *Երկաթե բոլորատեգ է գտնվել նաև Արմավիրի - 15 սենյակից (1983 թ. պեղումներով)*:

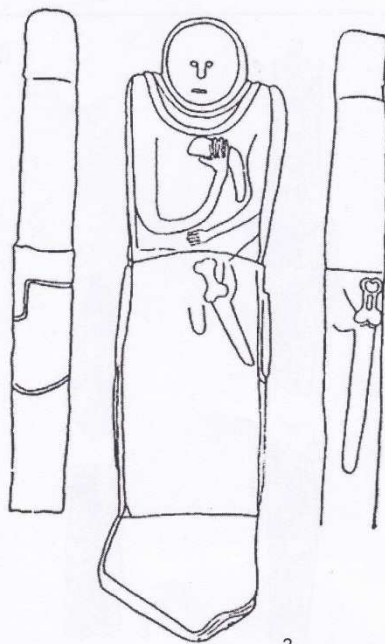
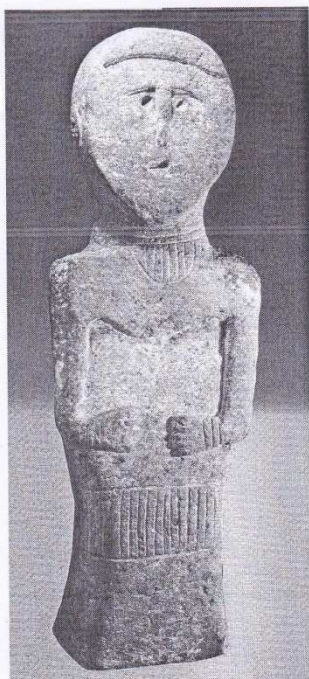
⁸⁹ Б. Б. Пиотровский. Кармир–Блур, I, с. 38, 55, 86, 93, 96, рис. 17, 32, 55, 63; Ն ը լ յ ի ՚ Кармир–Блур, II. Ереван, 1952, с. 28, 36–37, 48, 54, рис. 11, справа, 19, 25; Ն ը լ յ ի ՚ Кармир–Блур, III. Ереван, 1955, с. 17, 40–41; Ն ը լ յ ի ՚ Археология Закавказья, с. 125; А. А. Мартиросян. Город Тейшебаини. Ереван, 1961, с. 98–99, рис. 38б.

⁹⁰ Б. Б. Пиотровский. Кармир–Блур, II, с. 241. *Մ. Իւրաշէլլիւն. Էրեբունի բերդ-քաղաքի պատմություն (ըստ արձանագրական ու հնագիտական տվյալների)*, Երևան, 1971, էջ 90–94, նկ. 11, И. М. Лосева. Раскопки цитадели урартского города Ирпуни.– КСИИМК, вып. 58, 1955, с. 50; К. Оганесян. Эребуни. Ереван, 1968, с. 60; С. И. Ходжаш, Н. С. Трухтанова, К. Л. Оганесян. Эребуни. М., 1979, с. 103, 128–129, рис. 102, 105.

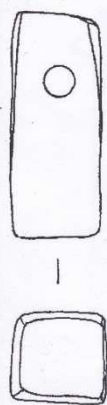
⁹¹ Բ. Ա. Կարապետյան. *Նշվ. աշխ., էջ 17, աղ. 40, 4*:

⁹² С. А. Есаян. Древняя культура племен Северо-Восточной Армении, с. 63–64, 67, 74–77, таб. 60, 3; 61, 9, 10; 62, 7-9, 13, 14; 63, 4, 5.

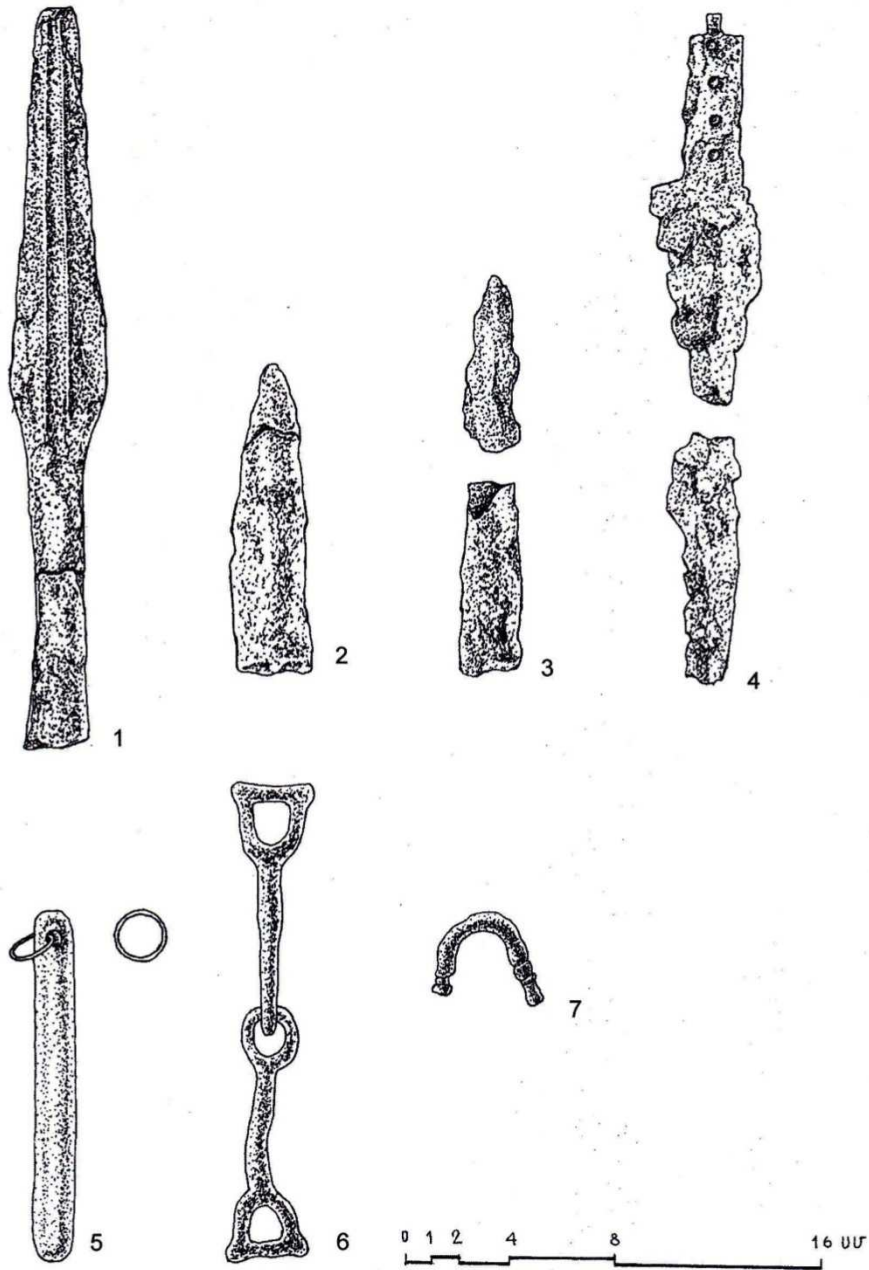
Աղյուսակ 1

Աղյուսակ 2

Աղյուսակ 3

և սկյութական երկթն նետասլաքք, իսկ Բերդատեղում՝ սրոցաքարերը և երկայթե կոր դանակները⁹³: Տիպիկ սկյութական նետասլաքներ են հայտնաբերվել Գանձակի պեղումներով⁹⁴: Հ. Ա. Օրբելին սկյութական տիպի բրոնզե նետասլաքներ է հավաքել Հայկաբերդում և Թոփրաքկալեում⁹⁵: Ռ. Մ. Թորոսյանը հնագիտական տեղագնության ընթացքում կոթառավոր նետասլաքներ է հայտնաբերել Նորակերտ գյուղի դաշտում և Գրամփայի կիկլոպյան ամրոցի շրջակայքում⁹⁶:

Հին բնակավայրերի պեղումներով գտնված արտեֆակտների համադրումը կից դամբանադաշտերում հայտնաբերված իրերին՝ կարող է նպաստել քննարկվող խնդրի վերաբերյալ եղած պատկերացումների ճշգրտմանը և գիտելիքների ամբողջացմանը: Իսկ առկա փաստերն արդեն թույլ են տալիս եզրակացնել, որ կիմերա-սկյութական մշակութային ընդհանրությունն իր որոշակի տեղն ունի Հայկական լեռնաշխարհի համաժամանակյա հնագիտական մշակույթների շարքում: Հետևաբար, կիմերական և սկյութական մշակույթների կազմավորման գործընթացում չի կարելի անտեսել նաև ուրարտական ու էթիունյան մշակույթների անուրանալի դերը:

ПРОЯВЛЕНИЯ КИММЕРИЙСКО-СКИФСКОЙ КУЛЬТУРНОЙ ОБЩНОСТИ НА
АРМЯНСКОМ НАГОРЬЕ
(По археологическим данным)

ГАРЕГИН ТУМАНЯН

Резюме

В киммерийско-скифских могильниках Армянского нагорья определенное число составляют впускные погребения. Одной из причин этого явления может быть отсутствие постоянного местожительства. О скифской принадлежности захоронения может свидетельствовать каменное антропоморфное изваяние, входящее в состав погребального комплекса. Для скифского погребального обряда также характерно вытянутое положение костяка на спине. На основании некоторых признаков ритуала в ряде случаев можно сделать заключение, что основные захоронения сопровождалось жертвоприношениями лю-

⁹³ С. А. Есаян. Астхиблурский могильник, с. 93–94; *Ն ու լ յ ի*՝ Древняя культура племен Северо–Восточной Армении, с. 40, 48, 52, таб 26, ^{10, 11, 18}.

⁹⁴ Е. Крупнов. Глиняная головка “Скифа” из Закавказья. – «Вестник древней истории», 1940, № 3–4, с. 371.

⁹⁵ Б. Б. Пиотровский. Археология Закавказья, с. 125; *Ն ու լ յ ի*՝ Ванское царство, с. 237, рис. 79, ^{а-г}.

⁹⁶ С. А. Есаян, М. Н. Погребова. *Ն շ վ. ա շ խ.*, էջ 28:

дей. Для киммерийско-скифских захоронений выделяется еще один характерный элемент-нахождение в погребальном комплексе коня и/или конского убора. В данных погребениях, очевидно, хоронились трупы воинов-всадников.

Исходя из положения, что в Армянское нагорье вторглись вооруженные воины-всадники, к упомянутому списку артефактов скифской культуры можно добавить следующую группу предметов: точильные камни с кольцом для подвешивания, кривые ножи, пики, булавы, некоторые типы бронзовых поясов, металлические чаши-фиалы. Основываясь на фактах наличия в погребениях, этот список можно пополнить костяными и бронзовыми трубочками и разными предметами роскоши.

Множество образцов упомянутых предметов обнаружены также при раскопках древних поселений, есть и случайные находки. Сопоставление артефактов, найденных раскопками древних поселений, с предметами, обнаруженными из прилегающих могильников, может способствовать дополнению и уточнению наших знаний о данной проблеме.

MANIFESTATIONS OF CIMMERIAN-SCYTHIAN CULTURAL AFFINITIES IN THE
ARMENIAN HIGHLAND
(On archaeological data)

GAREGIN TUMANYAN

S u m m a r y

In Cimmerian-Scythian burial grounds of the Armenian Highland there is a definite number of intrusive burials. One of the reasons for this phenomenon is, perhaps, the absence of a permanent settlement. The “Scythian” belonging of a burial can be evidenced by the presence of an anthropomorphic funerary sculpture in the sepulchral complex. Skeleton’s stretched position on its back is also typical for Scythian funeral rite. Based on some characteristics of the rite, in a number of instances it could be concluded that the main funerals were accompanied by human sacrifices. For Cimmerian-Scythian burials, one more important feature is distinguished – the presence of a horse and/or horse tack in the sepulchral complex. Obviously, militant horsemen corps were buried in these tombs.

Based on the concept that brigades of Cimmerian and Scythian militant horsemen invaded Armenian Highland, we can add the following group of items to the above-mentioned list of artifacts of Scythian culture: whetstones with hanging rings, curved knives, darts, maces, some types of bronze belts, metallic bowls or pots. Based on the facts of findings in burials, this listing could be supplemented with bone or bronze tubes and other luxury goods.

Many examples of the mentioned goods were found also during excavations of ancient settlements, there are accidental findings as well. Comparison of goods uncovered during excavations in ancient settlements with those found in nearby burial grounds could contribute to adjusting and adding our knowledge on the issue.